

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/294/2018/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

5/2019. (I. 24.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2018. augusztus 28-án előterjesztett **panaszát** a 2019. január 24-én megtartott zárt ülésén – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében, írásbeli előterjesztése nyomán – meghozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a G-i Rendőrkapitányság (a továbbiakban: Rendőrkapitányság) – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben egyrészt alapjogot sértő intézkedés nem történt, másrészt alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos a vele szemben 2018. augusztus 19-én történt rendőri intézkedés (segítségnyújtási kötelezettség) elmulasztása, annak diszkriminatív jellege és rendőri hangnem miatt 2018. augusztus 28. napján, postai úton terjesztette elő panaszát, amit 2018. szeptember 16-án, elektronikus úton kiegészített.

I.

A panaszos E. városban lakik, a foci pályával szemben. A panaszbeadvány szerint 2018. augusztus 19-én hangos zene és ordibálás hallatszott a pályáról, ezért a segélyhívó számot felhívta, és rendőri intézkedést kért. Ezt követően távozott otthonában, majd, amikor félórával később visszaért, két nő várta őt azzal, hogy szokjon hozzá a panaszos, mert máskor is ott fognak bulizni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

17 és 18 óra között egy rendőrségi szolgálati gépkocsi állt meg a panaszos háza előtt, két rendőrrel. Egyikük közölte a panaszossal, hogy a focipálya magánterületnek minősül, ezért ő nem intézkedhet. A panaszos elmondta, hogy a terület az önkormányzat tulajdonában van, illetve a rendőr kérje el a jegyzőtől a rendezvény megtartására vonatkozó engedélyt, hogy hangos zeneszóval és ordibálással tarthat-e születésnap ünnepséget itt egy edző, 35 másik ember társaságában. A rendőr azt kiabálta, hogy a jegyző egy „faszfej”. Ezt követően a rendőr visszament a focipályához, az ünneplő emberekhez, míg a másik rendőr a panaszos kapujánál várta őt. Amikor a rendőr visszatért, örjögött, hogy a panaszosnak és egy másik, az utcában lakó nőnek már ötven feljelentése van a rendőrségen a focipálya miatt. A rendőr ordibált (olyanokat mondott, hogy „kutyával, közteressel kapcsolatban őket hívják, ezért nincs becsületük a rendőröknek”), és azt kérdezte a panaszostól, miért zavarja őt a rendezvény, amikor nem is hangoskodnak, egyébként pedig van engedélyük.

Később, 19 és 20 óra között a panaszos a kapuban beszélgetett az egyik szomszédal és annak feleségével, majd csatlakozott hozzájuk a pályagondnok is. A szomszéd férfi megkérdezte a pályagondnoktól, miért engedik meg, hogy a pályán így viselkedjenek, aki azt válaszolta, hogy többet nem fog előfordulni. Ekkor ismételten megjelent a korábban intézkedő rendőr, ezúttal civilben, és elkezdett a panaszos fiával üvöltözni: olvassa fel az üzenetet, amit neki írt. Az üzenetben, többek között, az állt, hogy szégyellje magát a rendőr, amiért a 60 éves anyjával (a panaszossal) ordította. A rendőr a panaszossal is ordított, hogy meg ne próbáljanak átmenni a sportpályára. A panaszos közölte a rendőrrel, hogy eddig sem mentek oda, illetve felszólította, hogy fejezze be a megbotrántozató viselkedését. A rendőr úgy reagált erre, hogy a panaszos jelentse fel őt, ha nem tetszik.

21 órakor, miután a rendezvény befejeződött, a pályáról hangos dudaszóval távoztak a panaszos ablaka előtt az ünneplők.

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében további felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját. A rendelkezésre bocsátott iratokból az alábbi releváns tények voltak megállapíthatóak.

1) A rendőrségi iratokból megállapítható, hogy a panaszossal szemben a Rendőrkapitányság E.-i Rendőrőrs (a továbbiakban: Rendőrőrs) két beosztottja: a r. főörzsőrmester körzeti megbízottja, és a r. őrmester járőrvezető intézkedett.

2) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos segélyhívó számra tett bejelentéseinek hanganyagát.

a) Az első, 4 perc 27 másodperc terjedelmű felvételen hallható, hogy a panaszos bemutatkozik, majd elmondja, hogy egy focipályánál lakik. Az a gondja, hogy az egyik edző születésnapját ünneplik. „Itt vannak vagy harmincan, gyerekektől, mindenestől. Harsognak, a zene bömböl, vagy ők bömbölnek.” A panaszos megkérdezi, mikortól számít csendháborításnak, vagy annak számít-e, amit tapasztal. Elmondja azt is, hogy egy önkormányzati területről van szó, amit a sportegyesület megkapott vagy azt bérel. Az

operátor elmondja, hogy kifejezetten csendháborításra időintervallum nincs, ha úgy gondolja, hogy most zavarja, bejelentést tehet. Nincs időkorláthoz kötve. Ha a bejelentőt zavarja, az operátor továbbítani tudja a hívást csendháborítás címén.

A panaszos elmondja, hogy két napja beszélt az elnökkel, hogy kicsit tovább maradnának, mert az új öltöző épületét adják át, és ünnepség lesz. Ez azonban előző nap volt, amikor is végig bömbölt a zene. De ez már sok, és azt kérdezi, hogy köteles-e ezt tűrni. Amennyiben az operátor úgy gondolja, hogy a panaszos kiállhatatlan, mondja meg neki, de már elege van. Az operátor közli, hogy van, aki reggel nyolc órakor jelent be csendháborítást, van, aki délután két órakor, és van, aki este tíz után. Nincs időhöz kötve. Ilyen esetben a rendőrséget értesítik, akik szólnak a járőröknek. A járőrök kimennek és felszólítják az illetőt, hogy vegyék lejjebb a hangerőt, illetve legyenek tekintettel a szomszédokra. Van, aki elsöre megérti, lejjebb veszi a hangaerőt, kulturáltan folytatják az ünneplést. Van azonban, aki egy bizonyos idő után visszahangosítja a zenét. Ha a panaszos most bejelentést tesz, kimennek a járőrök és megnézik, hogy mi a hangoskodás a foci pályán, és a hangzavar oka.

A panaszos elmondja: az elnök közölte tegnap, hogy egy férfi – az egyik edző, aki „egy hülye forma” – ott szeretné ünnepelni a születésnapját, de nem engedí meg neki, mert tudja, hogy mi lesz a vége. A panaszos nem tudja, hogy az elnök végül megengedte-e az ünneplést, de a rendőrök elkérhetnék az erre vonatkozó engedélyt, ha kimennek.

Pontosítják a címet, ahova a panaszos a rendőri intézkedést kéri, illetve elmondja, hogy a neve elhallgatását is kéri. Amennyiben nem fejezik be az üvöltözést, akkor pedig ismételt telefonál, este 8 óra után a segélyhívó számra. Az operátor elmondja, hogy továbbította a segélykérést a rendőrség ügyeletesének, és nyugodtan telefonáljon vissza a panaszos, ha nem csendesednek el.

b) A második, 5 perc 55 másodperc terjedelmű felvételen hallható, hogy a panaszos elmondja: délután már „panaszt” tett a segélyhívó számon, hogy a tőle 10 méterre levő foci pályán ordítanak a gyerekek, és zenélnek. Elmondja azt is, hogy kiment egy rendőr, de nem tudja, mit intézkedett. Később ez a rendőr visszajött, és üvöltözni kezdett. Visszament civilben is, és akkor is üvöltözött. A panaszos mondta a rendőrnek, hogy takarodjon el, vele mint 60 éves nővel ne beszéljen csúnyán. A rendőr azt kérdezte, mit képzelsz a panaszos fia, hogy neki ír. A panaszos szerint a fia és a rendőr ismerik egymást. A rendőr azt mondta: megállapította, hogy nem követtek el a pályán csendháborítást, és azt kérdezi, ilyen megállapíthat-e a rendőr.

Az operátor elmondja, hogy lehet, rendelkeztek engedéllyel a rendezvényre. A panaszos visszakérdez, hogy olyankor nincs csendháborítás. Az operátor elmondja: „ha van engedély a rendezvényre, azzal nem tudnak mit kezdeni a rendőrök. A rendezvény hangerejére is engedély van ilyen esetben.” A jegyző szokta kiadni az engedélyt. A panaszos elmondja, hogy a rendőr „faszkalapnak” nevezte a jegyzőt, és hóbörgött.

Ezt követően az operátor rákérdez, hogy a panaszos a rendőri intézkedés miatt kíván-e panaszt tenni, amire a panaszos igenlő választ ad, illetve azt is elmondja, hogy most is üvöltöznek a pályán (a háttérben hallatszik is a zaj), és szól „a kis Grófó”. De a rendőr szerint ez nem csendháborítás. A panaszos mondta a rendőrnek, hogy kérje ki az engedélyt. A rendőr üvöltve ment oda a panaszos házához, hogy bejelentett a rendezvény.

Az operátor elmondja, ha a panaszos a rendőri intézkedéssel szemben panaszt akar tenni, annak mi a módja (30 napon belül, munkanapokon, a rendőrkapitányságon személyesen tudja megtenni, és az országos rendőrfőkapitány vizsgálja ki, hogy hibás volt-e a rendőri intézkedés, vagy 20 napon belül a Testületnél tehet panaszt). A panaszos kérdésére az operátor azt is elmondja, hogy a Testület utólag nem fog a jegyzőtől engedélyt beszerezni, a rendőri intézkedést vizsgálja. Az operátor azt is elmondja, hogy a csendháborítás, illetve az engedély megléte miatt a jegyzőhöz lehet fordulni.

3) A rendőrség továbbította a Testület részére a panaszos segélyhívó számra tett bejelentéseire kapcsolódó „küldési naplót”, továbbá az „eset adatlapokat”.

a) A „Küldési napló” megnevezésű dokumentumok szerint a panaszos első ízben 2018. augusztus 19-én 16 óra 52 perckor hívta a 112-es segélyhívó számot, miszerint nagyon hangosan szól a zene és buli hangulat van a focipályán, mert születésnap ünnepség van. A panaszos a neve elhallgatását kérte a rendőröktől.

A rendezvény egy sportrendezvény, amit a melegekre való tekintettel a mai napra tettek át, gyakorlatilag éremosztásról van szó, ami kb. egy órán át tart. A helyszínre a járőr kimegy, felvilágosítja a résztvevőket. Helyszínre küldés 16 óra 57 perckor történt.

A dokumentum tanúság a szerint a panaszos második alkalommal 20 óra 12 perckor tett bejelentést a ... Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére arról, hogy a focipályán történt rendőri intézkedéssel kapcsolatban szeretne panasszal élni. Elmondása szerint a kikerülő rendőr sértő módon kiabált vele, becsmérelte őt és gyermekét. A panaszt tájékoztatták a panasztételi lehetőségekről. helyszínre küldés 20 óra 27 perckor történt.

b) Az „Eset adatlap” megnevezésű dokumentumok az alábbiakat tartalmazzák.

Az első bejelentéshez kapcsolódó „Eset adatlap” annyi többlet elemet tartalmaz a „Küldési naplóban” foglaltakhoz képest, hogy két rendőr (Örködő 317-es hívójellel) ment a helyszínre, akik 16 óra 59 perckor érkeztek ki.

A második bejelentéshez kapcsolódó „Eset adatlap” annyi többlet adatot tartalmaz a „Küldési naplóban” foglaltakhoz képest, hogy a Tevékenységirányítási Központ (a továbbiakban: TIK) a bejelentőt megpróbálta visszahívni, de nem vette fel a telefont, így a panasztételi jogával kapcsolatban nem tudta tájékoztatni. Járőrt nem küldtek a címre. A riasztás 20 óra 28 perckor, a visszafordítás pedig 20 óra 33 perckor történt.

4) A panaszossal szembeni rendőri intézkedést foganatosító r. főtörzsőrmester – aki utóbb civilben is megjelent a panaszos házában – utólagos jelentése az alábbi adatokat tartalmazza.

2018. augusztus 19-én a r. őrmester kutyás járőrvezetővel látott el közös körzeti megbízotti szolgálatot a város illetékességi területén. Azon napon, kora délután – a pontos időpontra már nem emlékszik – érkezett egy bejelentés, ami alapján a TIK utasítására megjelent a sportközpontnál, mivel a bejelentés szerint ott hangoskodnak, hangosan hallgatnak zenét, és a bejelentőt (panaszt) ezt zavarja.

A helyszínre kiérkezve a focipálya bejárata nyitva volt, oda így akadály nélkül be tudtak jutni a rendőrök, ahol (a sportegyesület felnőtt csapatának edzője, és az utánpótlás csapatok koordinátora), valamint B. J., helybeli lakos fogadta őket, illetve az ott tartózkodó személyek közül még jó páran. Kérdésre az edző elmondta, hogy részére az utánpótlás csapataiban játszó gyermekek, illetve azok szülei (kb. 30-40 fő) meglepetés születésnap rendezvényt tartanak a focipályán, mely mellett a gyerekek fociznak, illetve edzést tartanak a gyermekek részére. A meglepetésről az edző semmit sem tudott, őt is csak később hozták a pályára le. A rendőr azt tapasztalta, hogy a pályán 8 és 14 év közötti gyerekek fociznak, többen beszélgettek és nagyon halkán szól a zene az edzés mellett.

A r. főtörzsőrmester elmondta az edzőnek, hogy érkezett egy bejelentés, miszerint túl hangos a zene, és a bejelentőt zavarja, nem tud nyugodtan pihenni. Erre azt a választ kapta, hogy nem hangoskodnak, csak egy rögtönzött edzést tartanak, illetve vacsoráznak, elfogyasztják a tortát, majd mindenki megy is haza. A zene elmondásuk szerint nem volt hangosabb a rendőrök kiérkezése előtt sem. A r. főtörzsőrmester azt tapasztalta, hogy olyan halkán szólt a zene, hogy az csendháborításra nem volt alkalmas, a zene mellett az ott lévő emberek beszélgetését érthetően lehetett hallani.

Az ott tartózkodó emberek azt mondták, hogy akkor még halkabbra veszik a zenét, és megpróbálnak nem hangoskodni a későbbi nézeteltérések elkerülése végett. A rendőr megállapítása szerint „nem valósult meg a csendháborítás szabálysértése, mivel a tevékenység, amit a pályán jelenlévő folytattak, nem járt indokolatlan zajjal”.

Mivel nem történt rendőri intézkedésre okot adó cselekmény, így a rendőrök a helyszínt elhagyták, és felvették a kapcsolatot a bejelentővel.

A panaszos már a kapuban fogadta őket, aki személyesen ismeri is a r. főtörzsőrmestert, ennek ellenére neve közlésével bemutatkozott. A kapuhoz jött a panaszos fia is, akivel addig az időpontig a r. főtörzsőrmester baráti kapcsolatban állt, 8 éve ismerik egymást.

Mindkét személy sérelmezte, hogy a rendőr a rendezvényt nem záratta be, illetve elmondták, hogy tudomásuk van arról, hogy ez egy focipálya, nem pedig születésnap bulira szolgáló rendezvényhelyszín. A focipálya véleményük szerint edzés, illetve focimeccsek lejátszására szolgál. A rendőr megjegyezte jelentésében, hogy a panaszost nem is a rendezvényről kiszűrődő zajok zavarták, hanem hogy ott nem kimondottan sportrendezvényt tartottak a gyermekek az edzőjük számára a szülőkkel.

Ezt követően közölte a rendőrrel a panaszos fia, hogy ő telefonon beszélt az önkormányzat jegyzőjével, aki elmondta neki: ilyen esetekben (csendháborítás, rendezvények tartása) a rendőrség az intézkedő szerv, így azonnal végezzék a rendőrök a munkájukat.

A r. főtörzsőrmester ekkor telefonon felhívta a város alpolgármesterét (aki a sportegyesület elnök-helyettese is), aki közölte: a rendezvény nem tartozik bejelentési kötelezettség alá, egyébként a résztvevők bírják az egyesület hozzájárulását. Elmondta továbbá, hogy már hosszú ideje elhúzódó probléma van a sportpálya kapcsán, mivel a panaszos rendszeresen tesz bejelentéseket a Polgármesteri Hivatal felé arról, hogy zavarja a sportpálya üzemelésével kapcsolatosan keletkező forgalom, zaj, stb.

A telefonbeszélgetést követően a r. főörzsőrmester elmondta a panaszosnak és a fiának, hogy a szabálysértési törvényben valóban van rendelkezés a csendháborításra, de ezt a törvényi tényállást a pályán zajló események nem merítik ki.

Ezután a panaszos kérte azt, hogy a rendőr kérje el a résztvevőktől az engedélyt arra vonatkozóan, hogy ki engedte meg részükre a születésnap bulit, mert tudomása van arról, hogy ilyen engedéllyel nem rendelkeznek. A panaszos ugyanis felhívta a sportegyesület elnökét, aki ezt a tájékoztatást adta neki.

A rendőr közölte, hogy egy edzéssel összekötött meglepetést szerveztek az edző részére, így a focipályát rendeltetésszerűen használják. Ezután arra vonatkozóan is tájékoztatást adott a panaszosnak, hogy amennyiben a focipálya zaja, illetve annak nyitva tartásával kapcsolatosan vannak panaszai, észrevételei, azt a városi önkormányzat jegyzőjénél megteheti, illetve, amennyiben ő úgy gondolja, hogy – ellentétben a rendőr véleményével – megvalósulhatott a csendháborítás, feljelentését személyesen, vagy írásban is előterjeszheti bármelyik rendőri szervnél, vagy az eljárás lefolytatására illetékes járási hivatalnál. A rendőr felvilágosítást adott az intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségekről is.

Az intézkedést a rendőr a panaszos jogi felvilágosításával befejezte. Írásos jelentést nem készített, mivel sem szabálysértés, sem bűncselekmény nem valósult meg.

A r. főörzsőrmesternek a szolgálata végeztével, amint hazaért, a saját használatú mobiltelefonjára egy Messenger üzenet érkezett a panaszos fiától, amiben leírta, hogy mélységesen csalódott a rendőrből, mert hangosan beszélt az édesanyjával, valamint leírta, hogy a rendőri intézkedés elfogult volt a sportegyesülettel szemben. A panaszos fia azt kérdezte az üzenetben, hogy milyen szálak fűzik a rendőrt a Sportegyesülethez, hogy nem intézkedik velük szemben. Az üzenet elolvasása után, már polgári öltözetben, saját kocsijával a rendőr a barátjához, a panaszos fiához ment a közeli utcába. Barátja a kapuban volt, és a rendőr szerette volna megbeszélni vele az üzenetben leírtakat, hogyan is értelmezze, és miért vádolja őt szakszerűtlen rendőri intézkedéssel, elfogultsággal. Ezzel összefüggésben a rendőr azt is megjegyezte, hogy jelenleg megbízás alapján ellátja annak a körzetnek is a körzeti megbízotti feladatait, ahol a panaszos lakik, és fontos számára a lakók megítélése, illetve az ott lakók problémái. A rendőr elmondta a panaszos fiának, hogy a helyszínen semmilyen hangoskodás, kiabálás nem volt. Megkísérelte neki elmagyarázni, hogy mit tehetnek, hol tehetnek panaszt, ha őket zavarja a sportpálya üzemelésével járó zaj.

A beszélgetés során a panaszos fia erősen ittas állapotban volt, a rendőr korábbi tapasztalata alapján ilyen esetekben vele nem lehetett értelmesen beszélni, így abban maradtak, ha kijózanodott, akkor a történeteket megbeszélnek, majd a rendőr elhagyta gépkocsijával a helyszínt.

Ennek a beszélgetésnek szem- és fültanúi voltak a pályán jelen lévő sportoló gyermekek és szüleik, így ők tanúsítani tudják, hogy normális beszélgetés zajlott le a rendőr és a panaszos fia között. A korábbi rendőri intézkedést is kulturáltan hajtotta végre, annak során nem volt olyan, ami panaszra okot adhatott volna. Azóta a rendőr teljes mértékben megszakította a kapcsolatot a panaszos fiával, mivel édesanyja (a panaszos) azóta több helyen hangoztatja, hogy a rendőr kiabált vele, rendőrhöz méltatlanul viselkedett, ami azonban nem fedti a valóságot.

A r. főtörzsőrmester úgy nyilatkozott, hogy a bejelentett rendezvény a környező ingatlanokban élő személyekben nem keltett semmiféle megbotránkozást, őket ezen esemény nem zavarta, senki más nem panaszkodott és nem tett bejelentést erre vonatkozóan. A panaszos a rendőr jelenléte során végig felemelt hangon beszélt vele, zaklatott, ideges volt, nem fogadta el a rendőr által elmondottakat. A panaszos fia szintén emelt hangon beszélt, ittas volt, flegmán lekezelő, kifogásolta, hogy miért nem záratták be a rendőrök a rendezvényt.

A r. főtörzsőrmester továbbá nem tett a város jegyzőjére olyan kijelentést, amit a panaszos említett a panaszában, a rendőr a jegyzővel kimondottan jó viszonyban van, illetve jó a viszonya az összes rendőrnek is. A rendőr nem kiabált sem a panaszossal, sem a fiával. Nem mondott olyat a panaszosnak, hogy ne menjen át a pályára. Amikor azonban polgári ruhában visszament és beszélgetett a panaszos fiával, egy idő után indulatos lett, mivel a férfi ittasságából kifolyólag nem lehetett vele normális hangnemben beszélni, de ekkor sem kiabált vele, és nem volt sem tiszteletlen, sem vulgáris.

5) A panaszossal szembeni rendőri intézkedésnél jelen levő r. őrmester utólagos jelentése az alábbi információkat tartalmazza.

2018. augusztus 19-én a r. őrmester 7 órától 19 óráig látott el gépkocsizó körzeti megbízotti szolgálatot a főtörzsőrmesterrel a város illetékességi területén, amikor is, a délutáni órákban érkezett az ügyeletvezető utasítása szerint egy bejelentés, miszerint a focipályánál rendezvény van, ami a panaszos nyugalma megzavarta. A helyszínre kikerkezve megállapították, hogy a focipálya bejárata nyitva van, így oda akadály nélkül be tudtak jutni a rendőrök. Ott a sportegyesület edzője fogadta őket, és elmondta, hogy aznap egy tervezett fociedzés mellett, születésnapja alkalmából meglepetés bulit szerveztek neki, amiről nem tudott. Ezen rendezvényen nagyjából 30 fő részvevő volt jelen, melynek nagyjából fele gyermekkorú személy. A rendőrök tájékoztatták az edzőt, hogy a rendezvény ellen bejelentés érkezett, miszerint túl hangos a zene. Az edző biztosította őket, hogy a már amúgy is csak halkán hallható zene hangerejét lejjebb veszi, ami pillanatokon belül meg is történt.

Ezt követően a rendőrök a helyszínt elhagyták, és felvették a kapcsolatot a panaszossal, akinek elmondták a tapasztalataikat, illetve a hangerőcsökkentést is. A panaszos elmondta, hogy leginkább az zavarja, hogy a focipályát nem rendeltetésszerűen használják. A rendőr tájékoztatta őt, hogy észrevétele jegyzői hatáskört igényel.

Az intézkedést a rendőrök a panaszos jogi felvilágosításával befejezték, írásos jelentést nem készítettek, mivel sem szabálysértés, sem bűncselekmény nem valósult meg.

A rendőri intézkedés kulturált volt, hiszen mindkét felet egyforma tisztelettel illették a rendőrök, amelynek során az azonosítása vonatkozó kötelezettségeiket is szem előtt tartották. Mindkét félnek megadták a kellő jogi felvilágosítást és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 24. §-a szerinti segítségnyújtási kötelezettségüknek is eleget tettek. A küldésben szereplő csendháborítás tanú felkutatást nem igényelt.

A panaszos hangneme az intézkedés elején még kulturált volt, azonban annak végére teljesen megváltozott, több ízben sérelmezte a tett rendőri intézkedést. Az intézkedés során mindkét rendőr tisztelettudóan kommunikált, nem kiabáltak, nem sértették egyik felet sem, illetve a jegyzőre sem tettek gúnyos megjegyzéseket.

6) A Rendőrőrs parancsnokának feljegyzése azt tartalmazza, hogy felvette a kapcsolatot a panaszügy kapcsán az alpolgármesterrel, azzal összefüggésben, hogy a kérdéses időpontban mit tapasztalt a r. főtörzsőrmesterrel folytatott telefonbeszélgetés során, illetve mit tud az esetről. Az alpolgármester elmondta, hogy a rendőr valóban felhívta őt telefonon. Hallotta, hogy a háttérben egy hölgy kiabál a rendőrökkel, illetve, hogy a vele való beszélgetés közben a r. főtörzsőrmester és a vele lévő másik rendőr igyekeznek udvariasan csitíttatni a hölgyet, sikertelenül. A panaszost az alpolgármester ismeri, mivel számtalan bejelentést tett korábban a Polgármesteri Hivatalba, miszerint zavarja őt az utcában lévő sportlétesítmény működésével járó zaj. A Hivatal több intézkedést is tett, ennek ellenére a panaszos továbbra is rendszeresen tesz bejelentést, hogy pattog a labda, kiabálnak a sportolók, stb.

7) A Rendőrkapitányság r. ezredes vezetőjének tájékoztató levele az Állásfoglalás II. rész 2)-6) pontjaiban ismertetett dokumentumokhoz képest az alábbi többlet adatokat tartalmazza.

a) Első ízben a panaszos 16 óra 52 perckor, a segélyhívó számra tett bejelentése („nagyon hangosan szól a zene és buli hangulat van a focipályán, mert születésnap ünnepség van”) miatt – a ... Megyei Rendőr-főkapitányság tevékenység-irányító r. főtörzsőrmester nőjének küldése alapján – jelentek meg a helyszínen a körzeti megbízott – kutyás járőr közös szolgálatot ellátó rendőrök.

A r. főtörzsőrmester második alkalommal, polgári öltözetben – a panaszos fiának üzenete miatt – azért ment a helyszínre, hogy tisztázza barátjával az üzenetben foglaltakat, és megbeszélje vele azt. Ekkor a helyszínen, mint magánember, a férfi addigi barátjaként jelent meg, fellépése nem szolgálati jellegű volt, nem helyezte magát szolgálatba.

b) Az első, focipályánál történő megjelenésük alkalmával a rendőrök nem tapasztaltak indokolatlan zajkeltő tevékenységet, a pályán normális hangerővel zene szólt, illetve a gyerekek játékával együtt járó zívaj volt hallható. A rendőrök – bár nem tapasztaltak szabálysértést megvalósító zajkeltő magatartást – megkérték a rendezvény résztvevőit, hogy vegyék halkabba a zenét, aminek eleget tettek. Ezt követően szóban tájékoztatták a bejelentőt, hogy a cselekmény nem szabálysértés, illetve elmondták részére, hogy amennyiben zavarja őt a sportpálya üzemelése, akkor a jegyzőhöz fordulhat, illetve azt is, hogy amennyiben – velük ellentétben – úgy ítéli meg, hogy csendháborítás történt, feljelentést tehet bármelyik rendőri szervnél, vagy akár a szabálysértési eljárás lefolytatására hatáskörrel bíró járási hivatalnál személyesen vagy írásban is.

c) Az intézkedő rendőrök közül a r. főtörzsőrmester személyes ismeretségben, baráti kapcsolatban állt a panaszos fiával, illetve, figyelemmel a kisvárosi jellegre, illetve arra is, hogy a körzeti megbízott közel 9 éve szolgál a városban, ott is él, ismeri a pályán jelenlévő szinte valamennyi gyermeket, szülőt és az edzőt is. A r. őrmester egyik fél részéről sem rendelkezik ismeretssel.

A r. főtörzsőrmester mielőtt a panaszoshoz ment – attól függetlenül, hogy megállapítása szerint nem valósult meg jogsértés – igyekezett úgy eljárni, amely kielégíti mindkét fél igényeit, és nem jár indokolatlan sérelemmel. Mivel nem volt megalapozott ok arra, hogy a rendezvény befejezésére szólítsa fel a résztvevőket, azt nem tette meg. A rendőrnek a panaszos fiához való viszonya pontosan az intézkedés miatt romlott meg azt követően. Ennek tükrében kijelenthető, hogy „a rendőri intézkedés nem lehetett részrehajló sem a bejelentő,

sem a sportpályán jelenlévők irányába”. A r. főtörzsőrmester „miután észlelte, hogy nem valósult meg szabálysértés, igyekezett olyan helyzetet teremteni, amely mind a bejelentő, mind a rendezvényen résztvevők számára elfogadható megoldást kínál”.

d) A beadványban sérelmezett, jogellenesnek vélt cselekmény miatt nem indult eljárás, mivel az a r. ezredes megállapítása szerint nem valósított meg jogsértést.

e) A Rendőrkapitányság vezetője fontosnak tartotta kiemelni, hogy a Rendőrőrs (egyúttal a r. főtörzsőrmester) parancsnokának a felé tett jelentése szerint az alpolgármester arról tájékoztatta őt, hogy a r. főtörzsőrmester a kérdéses időben valóban felhívta őt, és ő a telefonon keresztül hallotta, hogy egy hölgy kiabál a háttérből a rendőrökkel, míg a rendőrök udvariasan kérlelik őt, hogy ne kiabáljon. Az alpolgármester elmondta azt is, hogy tudomással bír arról, hogy a panaszos számtalan bejelentést tett a hivatalba, mely szerint zavarja őt a sportpálya működése, illetve, miután falat építettek, a fal zavarja a kilátásban.

f) A Rendőrkapitányság vezetőjének megállapítása szerint az intézkedő rendőrök jogszerűen és szakszerűen, a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően folytatták le a bejelentés kapcsán az intézkedést. A r. főtörzsőrmester második, polgári öltözetben való megjelenése nem rendőrkénti fellépés volt, nem helyezte magát szolgálatba, megjelenésének oka nem maga a bejelentés volt, hanem a kapott üzenetet szerette volna tisztázni magánemberként.

g) A rendőri intézkedésről felvétel nem készült, a r. főtörzsőrmester pedig törölte a közösségi oldalon jelölt ismerősei közül a panaszos fiát, a tőle kapott üzeneteket, így a második megjelenése alapjául szolgáló Messenger üzenet már nem áll rendelkezésre.

III.

A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrök nem tettek semmit a hangoskodókkal szemben. Panaszolta további a rendőri hangnemet. Emellett a Testület – a panaszbeadványban megfogalmazottak alapján – vizsgálta a rendőri intézkedés részrehajló jellegét is.

A Testület a panaszbeadvány, valamint a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – megállapította, hogy a rendőri fellépés és intézkedés érintette a panaszosoknak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, illetve az Alaptörvény XV. cikkében foglalt diszkrimináció tilalmát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként azt értékelte, hogy a rendőrségnek keletkezett-e intézkedési kötelezettsége a panaszolt esetben.

A panaszbeadvány és a rendőrségi dokumentumok egyezően azt tartalmazzák, hogy a rendőri intézkedés a panaszos segélyhívó számon tett bejelentése alapján történt: a háza közelében levő focipályán rendezvény van, ahol hangoskodnak, és zavarja a panaszost.

Az Rtv. 1. §-ának (2) bekezdés 2., és 19. pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv.-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében, illetőleg ellátja a segélyhívó számok fogadásából eredő feladatokat.

Az Rtv. 11. §-ának (1) bekezdése szerint a rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak – az Rtv.-ben foglaltak figyelembevételével – engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni.

Az Rtv. 13. §-a szerint továbbá a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő, vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak.

A Szolgálati Szabályzat 9. §-a továbbá az alábbiak szerint rendelkezik. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A telefonos segélykérésben elhangzottakra figyelemmel a Testület álláspontja szerint további jogszabályi rendelkezés hívható fel. A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban: Szabs. tv.) 195. §-ának (1) bekezdése szerint csendháborítás szabálysértését követi el az, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja.

A Testület a vonatkozó jogszabályhelyek ismertetését követően utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely cselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv.-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem veheti át a szabálysértési hatóság szerepét, azonban azt vizsgálnia kell: felmerülhet-e bármely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség oldalán intézkedési kötelezettséget keletkeztethetett.

A beadványban megjelöltek, és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott adatok alapján erre a kérdésre a Testület egyértelműen igennel felelt. A csendháborítás szabálysértése lakott területen (illetve természeti és védett természeti területen) indokolatlan zajt okozva követhető el. Jelen esetben a panaszos lakott területen lakik, illetve – előadása szerint – a nyugalma zavarja a napok óta hallható zaj. Ugyanakkor a Szabs. tv. szerinti szabálysértés megállapításához szükséges az, hogy a zaj alkalmas legyen mások nyugalma (illetőleg a természeti vagy védett természeti értékek) zavarására. Szükségesnek mutatkozott a rendőrök helyszínen történt megjelenése, hogy meggyőződjenek a zaj mértékéről.

A Testület megítélése szerint a sérelmezett cselekmény miatti telefonos bejelentés – az Rtv. idézett 13. §-a alapján – intézkedési kötelezettséget keletkeztetett, amivel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

2) A Testület vizsgálta azt, hogy a rendőrség mennyiben tett eleget a segítségnyújtási kötelezettségének.

A panaszbeadvány ezzel összefüggésben azt tartalmazza, hogy a kikerülő rendőrök egyike először azt közölte, hogy a focipálya magánterület, ezért nem intézkedhet. Később ugyanez a rendőr a focipályához ment, majd visszatérve a panaszoshoz azt kérdezte, miért zavarja őt a rendezvény, mert nem is hangoskodnak az ott levők, és van engedélyük.

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási és felvilágosítás-adási kötelezettségét: a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható (az ultima ratio elve alapján), vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. (A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.)

A Testület álláspontja szerint jelen esetben a rendőrök feladata az volt, hogy a helyszínen tájékozódjanak a bejelentett cselekmény tekintetében. Még kellett állapítani, hogy tényállásszerű volt-e az, vagy sem, azzal összefüggésben a lehetséges adatgyűjtést el kellett végezni: a feleket meg kellett hallgatniuk, esetleges tanúkutatást kellett végezniük. Ezt követően a szükséges tájékoztatást (jogi felvilágosítást) meg kellett adniuk. A rendőri intézkedés célja tehát az volt, hogy a bejelentésben szereplő zene hangerejének csökkentését (amennyiben szükségesnek mutatkozik) elérjék, és ezáltal a panaszos nyugalomérzetét növeljék.

A rendőrségi dokumentumok szerint a rendőrök a TIK utasítására megjelentek a helyszínen, ahol először a focipályára mentek. Ott azt tapasztalták, hogy felnőttek és gyerekek vannak ott, 30-40 fő, a gyerekek fociztak, vacsoráztak, és szólt a zene. Az ott tartózkodók szerint a zene nem volt hangosabb a rendőrök kikerzése előtt sem. A rendőrök azt tapasztalták, hogy olyan halkán szólt a zene, hogy az csendháborításra nem volt alkalmas, a zene mellett az ott lévő emberek beszélgetését érthetően lehetett hallani. Az ott tartózkodók azt mondták, hogy még halkabbra veszik a zenét, és megpróbálnak nem hangoskodni a későbbi nézeteltérések elkerülése végett. A rendőrök megítélése szerint nem történt rendőri intézkedésre okot adó cselekmény (bűncselekmény, szabálysértés), majd a panaszossal is felvették a kapcsolatot, aki sérelmezte, hogy a rendőr a rendezvényt nem záratta be, illetve elmondták, hogy tudomásuk van arról, hogy ez egy focipálya, nem pedig születésnapi bulira szolgáló rendezvényhelyszín.

A rendőr felvette a kapcsolatot a város alpolgármesterével is, aki közölte, hogy a sérelmezett rendezvény nem tartozik bejelentési kötelezettség alá, egyébként a résztvevők bírják a Sportegyesület hozzájárulását. Elmondta azt is, hogy elhúzódó probléma van a sportpálya kapcsán, mivel a panaszos rendszeresen tesz bejelentéseket a Polgármesteri Hivatal felé a sportpálya üzemelésével kapcsolatos zajok miatt.

A rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy az említett szabálysértés megállapítására nem alkalmas a sérelmezett helyzet, és a focipályát rendeltetésszerűen használják az ott tartózkodók. Tájékoztatást adtak a panaszosnak arról is, hogy a focipálya zaja miatt a városi

önkormányzat jegyzőjéhez fordulhat, vagy csendháborítás szabálysértése miatt feljelentést tehet; felvilágosítást adtak a rendőri intézkedéssel szembeni panasztételi lehetőségről is.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékokat úgy mérlegelte, hogy a rendőrök maradéktalanul eleget tettek segítségnyújtási és tájékoztatási kötelezettségüknek, ezáltal nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapjoga.

A Testület ugyanakkor felhívja a panaszos figyelmét az alábbiakra. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) szabályozza a birtokvédelmet. Az Ötödik Könyv (Dologi jog) Első Rész (A birtok) I. Címén (A birtok és a birtokvédelem) belül a II. Fejezet tartalmazza a birtokvédelem szabályait. A Ptk. 5:5. §-a [A birtokost megillető birtokvédelem] szerint: a birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (tilos önhatalom). A birtokost a birtokvédelem mindenkiel szemben megilleti, annak kivételével, akitől a birtokot tilos önhatalommal szerezte meg. Ez alapján tehát, ha valaki – legyen az akár a szomszéd telken levő társaság – zajong, és ezzel zavarja a birtokos nyugalma, a birtokost megilleti a birtokvédelem.

A Ptk. szerint két módja van a birtokvédelemnek: bíróság vagy jegyző útján. A Ptk. 5:7. §-a [Birtokper] szerint: tilos önhatalom esetén a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését kérheti a bíróságtól. A bíróság a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt. A békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell. A Ptk. 5:8. §-a [Birtokvédelem a tényleges birtoklási helyzet alapján] szerint ugyanakkor a birtokos egy éven belül a jegyzőtől is kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését. A jegyző elrendeli az eredeti birtokállapot helyreállítását és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltja; kivéve, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelmet kért, nem jogosult a birtoklásra vagy birtoklásának megzavarását túrni volt köteles. A jegyző - kérelemre - jogosult a hasznok, a károk és a költségek kérdésében is határozni. A jegyző határozata ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs. Az a fél, aki a jegyző birtokvédelem kérdésében hozott határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását. A jegyzőnek a birtoklás kérdésében hozott határozatát a meghozatalától számított három napon belül végre kell hajtani. A keresetindításnak a jegyző által hozott határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, kivéve, ha a jegyző a hasznok, károk és költségek kérdésében is határozatot hozott, és az érdekelt fél ebben a kérdésben vagy a birtoklás kérdésében pert indított. A bíróság elrendelheti a birtoklás kérdésében a jegyző által hozott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a határozat megváltoztatása várható. [A jegyző hatáskörébe tartozó birtokvédelmi eljárásról szóló 17/2015. (II.16.) Kormányrendelet tartalmazza a jegyző eljárására vonatkozó részletes szabályokat.]

3) A panaszos sérelmezte az egyik rendőr hangnemét. Előadása szerint a rendőr ordibált, trágár kifejezéseket használt az első, szolgálatban történt megjelenése alkalmával, illetve a második, civilben történő kiérkezése során is.

A rendőrök egyöntetűen úgy nyilatkoztak, hogy kulturáltan beszéltek a panaszossal (és a fiával), a r. főtörzsőrmester továbbá nem tett a város jegyzőjére trágár kijelentést. A rendőrök nem kiabáltak sem a panaszossal, sem a fiával. Nem hangzott el az a mondat, hogy a panaszos ne menjen át a pályára. Elismerte ugyanakkor a r. főtörzsőrmester azt, hogy amikor polgári

ruhában visszament (azaz nem helyezte szolgálatba magát) és beszélgetett a panaszos fiával, egy idő után indulatos lett. Ennek oka a férfi ittassága és hangneme volt, de akkor sem kiabált vele, és nem volt tiszteletlen, vagy vulgáris. A r. főtörzsőrmester előadta azt is, hogy a beszélgetésnek szem- és fültanúi voltak a pályán jelen lévő sportoló gyermekek és szülei, így ők tanúsítani tudják, hogy normális beszélgetés zajlott le a rendőr és a panaszos fia között. A panaszos hangneme tekintetében viszont a r. őrmester megjegyezte, hogy az a rendőri intézkedés végére megváltozott, több ízben sérelmezte az intézkedésüket. A Rendőrőrs őrsparancsnoka továbbá úgy nyilatkozott, hogy az alpolgármester elmondta: amikor a r. főtörzsőrmesterrel telefonon beszélt, hallotta, hogy a háttérben egy hölgy kiabál a rendőrökkel, akik igyekeznek őt udvariasan csitíttatni, sikertelenül.

a) A Testület a panasz ezen részével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára: a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangnem.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a rendelkezésére bocsátott bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a rendőri hangnem kérdésében, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható.

b) A rendőrségi iratok és a panaszbeadvány egybevetésével egyértelműen megállapítható, hogy a r. főtörzsőrmester nem volt szolgálatban a panaszos ingatlanánál történt második megjelenése alkalmával.

A Testület ezzel összefüggésben felhívja a figyelmet arra, hogy az Rtv. 13. §-a (1) bekezdésének második mondata szerint „ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.” Ahhoz, hogy a szolgálaton kívüli rendőr szolgálatba helyezhesse magát, és intézkedést foganatosítson, két, együttes feltételnek kell tehát fennállnia: a rendőr az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban kell, hogy legyen, és ilyen jellegű beavatkozásra csak halaszthatatlan esetben kerülhet sor. Ugyanakkor le kell szögezni, hogy a rendőr saját – adott esetben jogszerű – magánérdekeinek érvényesítése céljából nem használhatja fel a rendőri minőségét (és az ebből adódó többletjogosítványait), akkor sem, ha egyébként jogos érdekről van szó. Ellenkező esetben ugyanis egy, a rendőrség állományába tartozó személy mindenki máshoz képest jelentős előnyökhöz jutna hétköznapi, a rendőri hivatás teljesítéséhez semmilyen módon nem kapcsolódó esetekben. (Természetesen elképzelhető olyan helyzet – például a rendőr életét, testi épségét fenyegető veszély –, amelyekben a szolgálatba helyezkedés elfogadható lehet.)

A Testület a fentiek alapján megállapítja, hogy a rendőr a második alkalommal nem hivatali minőségben jelent meg. A bizonyítékok alapján – és ide tartozik a panaszbeadvány is, mivel a panaszos maga is arról számolt be, hogy fia számon kérte a rendőr előző intézkedését – a panaszos fia által a r. főtörzsőrmesternek küldött szöveges üzenet alkalmas lehetett a rendőr becsületének csorbítására. Azonban a rendőr, helyesen, nem helyezte magát szolgálatba, hogy a becsületének sérelmét eredményező cselekmény miatt „elszámoltassa” a férfit, csupán magánemberként (barátként) jelent meg, és próbált beszélni vele. A Testület ezért a magánszemélyként történő viselkedést érdemben nem vizsgálhatta.

3) A panaszbeadvány szerint a panaszos azt feltételezi, hogy a rendőrök elfogultak voltak a Sportegyesület, illetve a pályán ünneplő személyek irányába, ezért nem intézkedtek (nem kérték el az engedélyt).

Az Rtv. 13. §-ának (2) bekezdése rögzíti a részrehajlásmentes intézkedés kötelezettségét: a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A részrehajlás nélküliség azt jelenti, hogy a rendőri intézkedés során a rendőr az érintett személyére tekintet nélkül bárkivel szemben köteles eljárni. A rendőri intézkedés során nemre, fajra, vallásra, politikai nézetre tekintettel különbséget tenni nem szabad, illetve ez a minőség a rendőri intézkedés megtételének vagy elmulasztásának alapja nem lehet.

A rendőrségi dokumentumok alapján a panaszolt intézkedés megfelelt a részrehajlásmentes intézkedés követelményének: a bejelentő személyétől függetlenül meg jelentek a helyszínen, és az első alkalommal a pályán kezdték meg az intézkedést. Az intézkedő r. főtörzsőrmester továbbá az alpolgármestert (aki egyben a Sportegyesület elnök-helyettese) is felhívta, hogy a

rendezvény jellegéről érdeklődjön azért, hogy a panaszos számára is megnyugtató módon tudjon intézkedni.

A Testület – a rendelkezésére álló információk alapján – nem talált olyan körülményt, ami alapján a pártatlan eljárási módra lehetne következtetni, vagy ami alapján a panaszos hátrányos megkülönböztetésben részesült volna. A részrehajlásmentes ügyintézés követelménye vonatkozásában alapjogi sérelem nem történt, illetve az nem állapítható meg, hogy a panaszolt rendőri intézkedés az Alaptörvényben rögzített diszkrimináció tilalmába ütközött.

IV.

A Testület a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján jelen ügyben azt a megállapítást tette, hogy a rendőröknek az állampolgári (jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó) bejelentés alapján – a közrend védelme érdekében – intézkedési kötelezettségük keletkezett, ami által nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga. Megállapítása szerint továbbá a rendőrség megfelelően eleget tett a segítségnyújtási, illetve felvilágosítás-adási kötelezettségének, így az említett alapjog sérelme ebben a tekintetben sem sérült. Az egymásnak ellentmondó bizonyítékok alapján továbbá a Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panasznak a rendőri hangnemre vonatkozó része tekintetében, ezért a panaszos emberi méltósághoz való jogának sérelme nem volt megállapítható. A Testület ugyanakkor nem talált olyan körülményt, ami alapján a foganatosított rendőri intézkedés elfogult volt, ezért az nem ütközött a diszkrimináció tilalmába sem.

A fentiek miatt a Testület az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2019. január 24.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
előadó testületi tag helyett
dr. Lukács Tamás elnök

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag